

ezért már tárgyalásba is lépett a város vezetőségével a kérdéses terület méltányos feltételek melletti átengedése miatt. A szanatórium, eltekintve attól, hogy humanus célt hivatott szolgálni, Magyarországon az első munkás szanatórium lenne tüdőbetegek számára és ezáltal évek folyamán egy országos intézménnyé fejlődhetne. A szanatórium létesítésének egyetlen feltétele, hogy megfelelő területhez jusson. A felépítési és berendezési költségeket részben az Országos Pénztár, részben a Szegedi Kerületi Pénztár viselné. A fentartásáról és jövőjéről pedig már eleve is gondoskodva van az által, hogy az ország minden részéből ide internálnák a tüdőbajos betegeket.

Ugyan erre a területre aspirál azonban Glattfelder Gyula dr csanádi püspök is, aki a katolikus tanítóképezdét akarná a Boldogasszony-sugárutrról áthelyezni Uj-szegedre és ezzel az intézettel kapcsolatban egy internátust létesíteni. Mindazonáltal ez nem lehet akadály a szanatórium felépítésének, mert a kérdéses terület olyan nagy, hogy azon kényelmesen megfér mind a két intézmény.

Történet egy szegény asszonyról, egy papról és a kihágási bíróról.

(Saját tudósítónktól.) A szegedi járásbíró-sághoz nemrégén a következő bűnvádi följelentés érkezett:

Tekintetes kir. Járásbíróság!

Szegeden 1912 június 29-én délelőtt 11 óra tájban a belvárosi plébánián Rusztek Andor dr lelkész szobájában a plébánián szolgáló inas, kinek nevét nem tudom rám kiáltott: „Hogyan jössz te ide, te zombolyai cafra!” s erre az ajtót becsukván ezen inas és a benn lévő és előttem ismeretlen nevű cselédleány ütlegetni kezdett, fejbevert, ruhám és hajam letépte. Mikor a benn lévő Rusztek Andor dr lelkész ezt tétlenül nézte, segítségért kiabáltam, kinyitván az ajtót, kilöktek úgy, hogy elestem. Mikor felkeltem, az ajtónál álló Henni nevű belvárosi plébániai lelkész ütött-vert mindaddig, míg a kapun kimentem. Ezt a botrányos jelenetet szintén tétlenül nézte egy Lambrich nevű belvárosi plébániai lelkész és a templomból kijövő nagyszámú hive, akiknek a nevét azonban nem tudom és egy előttem ismeretlen nevű rendőr. Ezáltal rajtam a mellékelt orvosi látlet szerint 8 napon tul, de 20 napon belül gyógyuló testi sértést okoztak.

Mindezek alapján ügyvédem útján a helybeli belvárosi plébánia előttem ismeretlen inasa és cselédleánya és Henni nevű belvárosi plébániai lelkész ellen a Btk. 301. szakaszában ütköző súlyos testi sértés vétsége miatt ezennel tisztelettel

BŰNVÁDI FELJELENTÉST

teszek és kérem, hogy méltóztassék a fennebb körülírt terheltek nevét kikinyomozni, őket rövid határnapra kitűzendő tárgyalásra megidézni és súlyosan megbüntetni és egyetemleg 100 korona költségnek 15 nap alatt különbeni végrehajtás terhe mel-

lett leendő megfizetésében marasztalni és a hozandó ítéletet Glattfelder Gyula csanádi püspök ur ő kegyelmességével közölni.

Tanuk: Rusztek Andor dr és Lambrich N. belvárosi plébániai lelkészek és előttem ismeretlen több hívó.

Tisztelettel

özvegy Wéber Antalné.

Ez az ügy a bíróságon már félig érett stádiumban van. A napokban ugyanis már zárt tárgyalást tartott ebben az ügyben Somlyódy István dr járásbíró. A tárgyalást azonban elnapolták, mert az egyik vádlott, a plébánia inasa, jelenleg ismeretlen helyen tartózkodik.

A bűnügyben szereplő minden név már rendelkezésére áll a bíróságnak. Az ütlegető lelkész Henny Ferenc dr, a szobaleány Tari Piros, az inas pedig Kósa Illés.

A szokatlanul érdekes ügynek előzményeit törvényszéki akták alapján a következőkben ismertethetjük:

Rusztek József dr belvárosi káplán már öt éve együtt él özvegy Wéber Ferencnével, akinek egy zombolyai iparos volt a férje. A viszony még Zombolyán eredt, Rusztek dr Szegedre való helyezésével pedig folytatódott. Néhány hónappal ezelőtt a következő beadvány számolt be az együttélés megszűnéséről:

Tekintetes kir. Törvényszék!

Rusztek Andor dr tartozik nekem megfizetni 40 koronát, amiért 5 éven át gondviselője voltam, mostam, varrtam és takarítottam rá.

Azonfelül holtomig eltart s én jelenleg 36 éves lévén, így legalább 15 év valószínűségi élettartamot véve számításba, köteles 15 évre járó havi 40 koronát is vagyis összesen $20 \times 12 \times 40 \text{ K} = 9600$ koronát nekem megfizetni.

Mint hogy fizetési kötelezettségének ezideig eleget nem tett, kérem méltóztassék jelen rendes keresetem alapján alperest a perfelvételre megidézni s őt 9600 korona tőke s 103 korona 30 fillér, ezuttal felmerült s a még felmerülendő költségek 15 nap alatt különbeni végrehajtás terhe mellett leendő megfizetésére kötelezni.

Tisztelettel

özvegy Wéber Antalné
szül. Wéber Katalin.

Ebben az ügyben a periratváltás már megtörtént. A káplán ügyvédje azzal érvelt, hogy a bíróság erkölestelen ügyletekből (turpis causa) származó követelésnek nem adhat helyet. A polgári per legközelebb már befejezést nyer.

Ez a polgári per volt különben az ütközője a járásbíró békéltető kísérletének, amely a zárt tárgyaláson történt. A káplán ügyvédje, Kormányos Benő dr zsarolás és magánlakásértés miatt bűnvádi följelentést tett özvegy Wéber Antalné ellen. Ezt a följelentést csak abban az esetben hajlandó visszavonni, ha az özvegy asszony is visszavonja úgy a bűnvádi följelentést, mint a polgári keresetet. Minthogy erre Fekete Béla dr, az asszony ügyvédje nem volt hajlandó, a békítési kísérlet csődöt mondott.

Amikor az asszony elhagyta a plébániát, az utcán nagy lármát csapott, amiért a jelenlevő rendőr följelentése alapján büntető parancssal közönség elleni kihágás miatt tíz korona pénzbüntetésre ítélte a kihágási bíró.

Tölgyes Gyula.

Gróf Árpád vádjai a mérnökség ellen.

(Saját tudósítónktól.) Gróf Árpád dr évtizedek óta tényező a szegedi közéletben. Neves ügyvéd, tagja a munkapárt végrehajtóbizottságának, ügyésze Szeged legnagyobb pénzintézetének, a Szeged-Csongrádi Takarékpénztárnak. Higgadtságáról, megfontoltságáról közismert, ezért és közéleti pozíciójáért sokszoros sulyuk van azoknak a vádaknak, amelyekkel a polgármesterhez beadott följelentésében a városi mérnökség ellen fordult.

A vádaknak közismert háttere van. Gróf Árpád dr ugyanis harcban áll a városi mérnökséggel, amely többször talált kifogásolni valót Gróf építkezése körül. A följelentés nyolc pontba foglalt vádját ez kevéssé érinti, legföljebb etikai értékéből von le, mert joggal mondhatják, hogyha tudta a szóban forgó dolgokat Gróf Árpád dr, miért nem tett róluk följelentést már előbb, amikor még nem került konfliktusba a mérnökséggel. Ép ezekért tanácsos lesz, ha az egész, most már széles botrányokká dagadó ügyet két részre választjuk. Az egyik Gróf Árpád építkezése, a másik fegyelmi följelentése. A fegyelmi följelentést minden bizonynyal maga Gróf Árpád akarja legkevésbé úgy föltüntetni, mintha azzal erősíteni óhajtáná az építkezése körül vett igazát. Viszont a följelentést indokaitól elválasztva kell elbírálni, a fegyelmit megelőző vizsgálat lefolytatásával sietni kell, hogy minél előbb tisztázódjék ez az ügy. Addig is, míg a hivatalos eljárás eredménye köztudomásra juthat, szükségét látjuk annak, hogy ebben a nagy horderejű kérdésben minden oldalulag tájékoztassuk a közönséget.

*

Gróf Árpád dr nyolc pontban foglalja össze vádjait. És pedig:

I. Érdeklődik, hogy miféle lelkiismeretes (?) ellenőrzésének tudható be, hogy a Dugonics-utcai iskolaépület betonmennyezetének vashálózata a falba behorgonyozva nem lett, mely ténynek tudható be, hogy a háromhetes mennyezet egy aránytalanul csekély súly alatt beroppan s egy embert örökre nyomorékká, koldussá tett. S ha a vizsgálat állításomnak valódiságát megállapította, kérem méltóztassék kérdés tárgyává tenni, hogy az ekként épített ház mennyezetére 100—100 gyermek élete rábízható-e?

II. Méltóztassék érdeklődni, hogy a mérnöki hivatal közegei közül kik vállaltak és kik töltenek be jelenleg is az építkezésnél fizetéses építési vezetői és ellenőrzői állásokat. Ki ellenőrzi és vezeti nevezetesen a Bokor Izsó-féle építkezést, Kónya János építőmesternek két folyamatban levő építkezését, kik voltak a Lövész-féle és a Keleti-féle házak építésének ellenőrzői és vezetői?

III. Méltóztassék érdeklődni, hogy kinek a keze működött közre a Herzl-Ungár-féle herenyósi földek parcellázásánál, mely parcellázással a kir. biztosság által készített városszabályozási tervek egyrészét egyenesen felrugták és ezáltal a zsákban végződő Rákóczi-, Mező- vagy a Kaszás-utca kinyitását és ezen városrész keresztülvitelét be nem látható időközéig lehetetlenné tették.

IV. Méltóztassék érdeklődni, hogy Savanya Illés sándorfalvi lakosnak, ennek a földhözragadt egyszerű földműves embernek, kinek neve alatt a város részére ezrekbe kerülő földmunkát végeztek, ki a csendes vállalkozó társa.